

*Meddelelser fra Selskabet*

# BELLMAN I DANMARK

Nr. 104 - December 2021

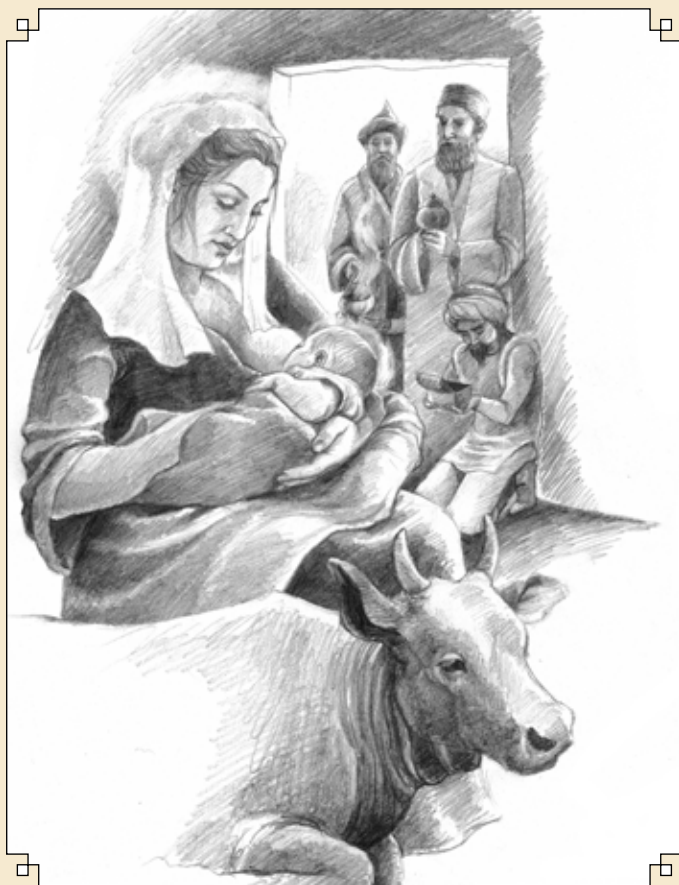


Illustration af Maria Thilo  
*Bellmans Salme nr 21*

# BELLMANS SALME NUMMER 21

Evangelium på trettende dagen (Helligtrekongersdag) Matth. 2,1

sat i musik af Henrik Bøggild • på dansk v. Palle Thilo

Nat - tens stjer - ne tro - ligt skin - ne Med en spæd og lif - lig  
Wid et sken af nat - tens stjer - na, Som så spæd i mol - net

5  
glans, Gen - nem ørk' - nen u - den stands Vand - rer tre der har i  
bran, Ge - nom øk - nen med hwa - ran Tren - ne Wand - rings - män sig

10  
sin - de Bet - le - hem at nå i dag. Tu - sind' hin - drin - ger de  
är - na Ned til Beth - le - hem i dag. Tu - sen hin - der dem be -

15  
mø - der, Men en ild som i dem glø - der Let - ter de - res än - de - drag.  
re - das, Men den eld hwar af de le - das, Lät - tar de - ras an - de - drag.

8



Nattens stjerne troligt skinne  
Med en spæd og liflig glans,  
Gennem ørk'nen uden stands  
Vandrer tre der har i sinde  
Betlehem at nå i dag.  
Tusind' hindringer de møder,  
Men en ild som i dem gløder  
Letter deres åndedrag.

Ødemarkens gru der truer,  
Ørk'nen uden blad og gren,  
Stimænd skjult bag hver en sten,  
Nattens kuld og sol der luer,  
Tigrens tænder, løvens fod,  
Bange råb fra slægt og venner;  
Disse mænd ej frygten kender,  
Stjernen gi'r dem kraft og mod.

Som den gennem skyen bryder  
Skynder den på deres fjed;  
For vor Frelsers herlighed  
Al sin klarhed ud den gyder  
Over en elendig vrå.  
Armod her i øjet springe,  
hvor et asen, usselt, ringe,  
Tøjret foran døren stå.

Bøjet sidder der en kvinde,  
Som er født i Juda len,  
På hvis hoved, bryst og ben  
Morgenrødens flammer skinne  
Med sit gyldne blus og skær.  
Ved dét bryst Messias dier,  
Han hvis blik alt blod befrier,  
Mørkets lænker sprænges her.

Omsvøbt af så prægtig lue,  
Så guddommeligt et skær,  
Disse mænd nu, en og hver,  
Andagtsfuldt ved dette skue  
Dybt mod jorden bøjer sig.  
Verdens lyst de ej begære,  
Nej, kun salighed og ære  
I hvert enkelt skridt på vej.

Deres gaver frem de byder  
Fra en sæk til randen fuld,  
Myrra, røgelse og guld  
For den drot som Juda fryder,  
Men Herodes utryg gør.  
Stjernen nu end mere stråler,  
Med safiren den sig måler,  
Før ved dagens lys den dør.

Skuer under sang og beden  
Denne krybbe, denne stald!  
Her oplyses livets kald,  
Her du finder saligheden,  
Varme hjerter, skærm og fryd,  
Døden selv på tærsklen slået,  
Mørkets fyrste overgået,  
Helte som er Himlens pryde.

# ET BELLMAN-ÅR UDRINDER

Så udrinder så småt et nyt år i vores selskab – et år desværre præget af Corona, men hvor det, trods alt, alligevel er lykkedes, med succes og stort fremmøde, at gennemføre årets vigtigste aktiviteter: Årsmøde, Bellmandag, Fredmandag og sangaften.

Til sangaftenen måtte vi desværre, på grund af smittefaren, undlade fællessang. Alligevel blev det en fin aften med flot fremmøde tros nærmest voldsom regn. Sisi Cohrt, Hans Brodersen og Jarl Forsman diverterede med kendte og mindre kendte epistler og sange akkompagneret af Flemming Klyver på klaver og barokensemblen ”Il dille tante” henholdsvis blokfløjte, tværfløjte, viola da gamba og cembalo.

Nu venter så et nyt Bellman år – hvilket jo så betyder at det er tid til at indbetale medlemskontingentet, som jo stadigvæk kun er **300 kr** (også for par) på vores bankkonto:

**Reg. nr. 1551 konto 53703751.**

Husk navn på indbetalingen.

Selskabets årsmøde med generalforsamling og underholdning, bliver, traditionen tro, på Den Svenske Ambassade st. Annæ Plads, tirsdag 8. februar kl. 16. Stor tak til ambassaden som (måske endnu engang) byder på en lille forfriskning.

Kontingentet skal være betalt inden deltagelse i general-forsamlingen.

Husk tilmelding til formanden Steen Nordberg-Nielsen, steen@nordberg-nielsen.dk tlf. 21 37 37 30

## Dagsorden for generalforsamlingen ifølge vedtægterne:

- 1) Valg af referent
- 2) Valg af ordstyrer
- 3) Konstatning af vedtægtsmæssig indkaldelse
- 4) Fastsættelse af dagsorden
- 5) Formandens beretning
- 6) Kassemesterens forelæggelse af regnskab 2020 og budget for indeværende kalenderår; eventuelle revisorkommentarer til regnskabet
- 7) Forslag fra styrelsen:
- 8) Forslag fra andre medlemmer (der er ikke kommet forslag fra medlemmer)
- 9) Fastsættelse af kontingent for det efterfølgende kalenderår
- 10) Valg til styrelse
- 11) Valg af suppleanter
- 12) Valg af revisor Jytte Løva og revisorsuppleant Geert E. Petersen
- 13) Hvad der ellers måtte være

Vel mødt i et nyt og, kan vi love, spændende år i Selskabet Bellman i Danmark!  
*Henrik Bøggild*



# FREDMANDAGEN, PÅ GENTOFTE HOVEDBIBLIOTEK. 19. NOVEMBER

v. Flemming Klyver

Selvom mørket havde lagt sig ved syv-tiden om aftenen på en kølig novemberdag, blev man mødt af varm modtagelse og god stemning indendørs i bibliotekets store sal.

Sangeren Steen Nordberg-Nielsen og guitaristen Jens Overby inviterede til et spændende vue ind i Bellmans verden, både det stockholmske lokalmiljø, han kunne se omkring sig, og det persongalleri han befolkede det med. Her fik vi en god håndfuld sange om Ulla Winblad "hvilende ved denne kilde", herlig rødvin med skøn bouquet og valdhorns klang. Men også "Så lunka vi så småningom" – som er ret god at synge med på omkvædet!

Steen sang på dansk i Leif Bohns oversættelse, og med egne sprog-raffinementer. Med fine introduktioner til de forskellige numre,

anekdoter udført på levende vis – og fornemt akkompagneret af Jens Overby på sin klassiske guitar.

Det talstærke publikum havde en rigtig god aften; og nød alle da også et glas vin i selskab med "Ak, du min moder", "Skål mine piger", "Dansemester Mollberg" og flere andre blandt Fredmans kredse.

En fin aften, hvor publikum nød de kendte melodier, de flotte tenor-toner og det kongenielle guitar-akkompagnement.

Tak til Gentofte Hovedbibliotek.

Vi håber at se alle til en "encore" på fredmandagen 2022.



## LØBETUREN

v. Palle Thilo

I mangel af bedre havelse vil jeg i det følgende slutte mig til en lang række af navnløse lejlighedspoeter, hvis værker i al beskedenhed også er en del af bellmanreceptionen i Danmark. Så her har I et ydmygt produkt fra min egen skuffe. Men jeg beder jer bære over med mig. Herregud, jeg var kun en grøn

knægt den gang jeg barslede med det, næppe meget over et par og halvtreds. Visse afvigelser fra Bellmans metrum vil kunne påpeges, mest i form af verslinjer med for mange stavelser. Men det hele kan rummes i melodien, der vist ikke behøver nærmere præsentation.



*Ulla, min Ulla, før du blev øm i hælen  
nød vi i fællesskab vor konditur.  
12 kilometer, og det gav os fred i sjælen  
når en forbedret tid vi så på mit ur.  
Lige i starten er vi kække og kålhøgne,  
fyrige som plage er vi hver især.  
Så bli'r det så som så, vi piske må på øg'ne under  
Skovens træ'r.  
Hvor den er guddom'lig, turen vi har lagt,  
guddom'lig at beskue.  
Hver en tid på året har sin egen pragt,  
har tit vi sagt.  
Se hvor Næsset skyder  
sig i Søen ud,  
bøgeskoven tæt det det pryder  
med sit skrud.  
Hvor den er guddom'lig, bøgeskoven, hva'?'  
Guddom'lig, ja! Guddom'lig, ja!*

Virum Station, der begynder vi vor rejse,  
Skovridergårdsvej, Holte, Vejle Sø.  
Furesøparken, endnu overkommer vi at knejse,  
sorgløst vi træder vor natur-pas-de-deux.  
Nu kommer bakkerne der bølger nord om Næsset,  
Her går pynten af os, ikke sandt, min ven?  
Nu bli'r det li'som mere tungt at trække læsset for de  
trætte ben.  
Hvor den er guddom´lig ....

To kilometer fra mål der venter os en trappe,  
53 er tallet på dens trin.  
Op, stadig op man vakler, skævt som en beskænket krabbe,  
stift stirrer øjnene som var de af tin.  
Lungerne hvæser, der er ikke mer' at hente,  
hjertet hamrer som det ville gå amok.  
Benene ekser som spaghetti, kogt al dente af en  
mesterkok.  
Vist er den guddom´lig, turen vi har lagt,  
dog navnlig at beskue.  
Vist hver tid på året har sin egen pragt,  
så er det sagt!  
Se nu Næsset fryde  
os på søens vand,  
Ulla, lad os blot det nyde  
som vi kan,  
Om så end vi vakler, løber eller går  
i mange år! I mange år!





## GLÆDE OVER BELLMAN

v. William Heinesen

### FORTSÆTTELSE FRA BLAD 103

Til andre tider maler Bellman mere i rokokostil - Watteau og Boucher er nævnt i denne forbindelse, og hvem kan da også mindes den lyshårede nymfe t.v. på billedet »Venus' Triumf« - denne dyriske dejlighed med de drukne fiskeøjne - uden samtidig at tænke på Bellman og hans Ulla Wiinblad, Fredmans store uheldige sværmeri? Bellman er som bekendt utrættelig i sin skildring af denne alle nymfers nymfe. Snart optræder hun i en gudindes lignelse som i den berømte epistel nr. 25, »Ett försök till en pastoral i bacchantisk smak, skriven vid Ulla Wiinblads överfart till Djurgården«; snart tegnes hun i intime og ømme nærbilleder som i epistelen nr. 80, »Liksom en herdinna högtidsklädd«. Men i hvor høje toner hun end prises, så forfalder Fredman aldrig til at gøre hende til et mytologisk glansbillede. Tværtimod, de menneskelige sider ved dette problematiske kvindevæsen forsømmes ikke, og ej heller de animalske. Derfor virker disse bedårende Ulla-

skildringer undertiden ret oprivende. Således er epistelen nr. 48, »varuti avmålas Ulla Wiinblads hemresa från Essingen i Mälaren en sommarmorgon 1769« egnet til at give »den kalla läsande man« et par dygtige chok - først der, hvor båden i den herlige sommermorgen passerer salpetersyderiet Marieberg, og Fredman i et anfald af spøgefuld kynisme bemærker: »En gång, Ulla, - raljeri! - paltan dit dig leder.« (En gang, Ulla - hør en spøg - betjenten did dig fører. Underforstået: uforbederlige skøge straffedes med tvangsarbejde på salpetersyderiet. Og dernæst hvor Ulla i sidste vers kryber ind i teltet til Norström, hvilket skildres på følgende hjerteskrærende måde:

*Norström stjälpur sin peruk  
av sin röda skalla,  
och min Ulla, blek och sjuk,  
lå; sin kjortel falla,  
klev så bredbent i paulun;  
Movitz efter med basun:  
»Maka åt dig, Norström - frun  
hör ju till oss alla!«*





*François Boucher, Venus triumf (1740)*

Den forelskede varme, der udgår fra disse Ullaportrætter - isprængt kyniske bemærkninger, der tager sig ud som maskeret fortvivelse - må røre selv en hests hjerte. Hvilket for resten reverenter talt forekommer i epistelen nr. 71, »till Ulla i fönstret middagstiden en sommardag«, idet idyllen her krydres af antydningen om hingsten, som fra stalddøren sender Ulla sit stolt beundrende blik! Epistelen nr. 36 »rörande Ulla Wiinblads flykt« bærer dog nok prisen blandt Ulla-digtene. Denne lange vise er et lige så vel udført som gribende portræt af den unge synderinde, hendes opvågning i sengen, hendes morgentoilette o.s.v., indtil det dramatisk berettes, hvorledes tre ordensbetjente kommer og hen-

ter hende bort. Skønt højt idealiseret (de tre gratier, der sværmer om hendes elegante, pudrede hoved, og sefiren, der flyver mod spejlet!) taber Ulla ikke et øjeblik sin jordiske virkeligheds-air. Kroværten, der overværer påklædningsscenen, går forståeligt nok helt fra koncepterne, hvilket siges på denne bemærkelsesværdige måde:

*Liksom, när på Pafos' ö kärleks-gudinnan uppvaknar, allting tycks i väl-lust dö och sorgen blott man saknar, - liksom krogem mer och mer av ångst och uällust stamma, då vår Ulla satt sig ner och sina lockar kamma.*



Tegning af Antoine Watteau (ca.1716)

Men det mest uforglemmelige udtryk for Fredmans ulykkelige kærlighed forekommer dog ikke i nogen af disse Ulla-epistler, men derimod i en anden, nemlig nr. 35 »angående min sköna och hennes obeständighet«. Her er det ikke Ulla, det gælder, men en Anna Greta, hvis meriter dog langt fra lader Ullas noget tilbage i retning af det ekvivoke. Sjældent er vel i noget litterært arbejde en ulykkelig elsker skildret med barskere realisme, med dybere medviden og sympati og med mere indtrængende sikkerhed i tegningen end Fredman, som han sidder der i den bepakkede krostue, hvor »brøderne« skændes om brikker og kort ved deres ølbægre, vrøvler og væver, snart om et kirketårn og snart om en kost, mens kypere sværger som en matros. Fredman sidder sammen med sin ven Movitz, men dog så helt ensom i sin bitre sorg:

*Hå ja, jaja det drar så, ja ...  
slå eld på min pipa - ge mig mera!  
Flickans skål uti tankarna,  
fast hon har kostat mig bra!*

Her følger hendes synderegister, og det er monstrøst. Men det hjælper straks, da Fredman har fået lidt finikel i blodet, man hører hvordan han snøfter stimuleret idet han retter sig op.

*Tårarna brinna på näsan . . . Gutår!  
Mitt hjärta bättre nu mår.*

Og dog, den elskedes utroskab kan ikke glemmes, og det kan ej heller den utros dejlighed.

*»Ack himmel, min sorg blir nu ny !«  
Men, min Anna Greta, nog  
nog vet du väl på vem jag pekar –  
fan i dej, så du mig bedrog!  
Slå, kypare, i ... det er nog.  
Med denne vanmægtige ed ender*

så denne smertens tale, der også knytter sig til en af Bellmans mest gribende melodier. Movitz, der hele tiden har siddet og lyttet, siger, som det sig hør og bør, ikke et ord. Denne på en gang hverdagsagtige og sublimе dranker-enetale om sorg og nød, om fortvivlet elskov, om trøsten i stimulantia, står jo ikke isoleret i Bellmans værk, den har mange søskende, mindre og større, og blandt disse sidste vel i altfald tre, der alle turde kunne gøre krav på en førsteplads. Der er nu f.eks. epistelen nr. 23, »som ar et soliquium, då Fredman låg vid krogen Krypin, gent emot bankohuset, en sommarnatt år 1768« - et af de mest sammenhængende og helstøbte digte blandt epistlerne. Denne vise tegner en dristigt svungen linje fra den dybeste fornedrelsens kvide til den højeste ophøjelsens fryd. Det er drankerens psykologi i en nøddeskal, givet en gang for alle af en dybt sagkyndig mester. Og fremdeles er der den navnkundige epistel nr. 30, den majestætiske elegi »till Fader Movitz under dess sjukdom, lungsoten«, et andet mesterværk, både hvad kunstnerisk pondus og sagkundskab angår. Og endelig er der den epistel, der måske af alle er Bellmans ypperste, nemlig nr. 79. Den pudsige lille manchete, der er anbragt under epistelnummeret, siger kun lidt om dette: »Afsked till matronerna, synnerligen til mor Maja Myra i Solgränden vid Stortorget anno 1785.« Interiøret er også det gammelkendte: den ordsnilde Fredman sidder på kroen og drikker. Men denne gang er det virkelig ikke blot kollapsen i bacchantisk forstand, det bærer imod - nej, det er selve verdens undergang! Det er kun

det ene af den delirerende Fredmans to jeg'er, der sidder ved mor Maja Myras disk - det andet er om bord på Karons båd og i fuld fart ned ad dødsstrømmen Acheron. Digtet intonerer uheldsvangert med et hornsinal ude fra det store mørke:

*Karon i luren tjuatar  
Stormarna börja vina. Trossar och tåg  
och klutar  
lossna nu till slut.  
Månen sin rundel slutar.  
Stjärnorna sorgligt skina.  
Till sin förvandling lutar  
snart min livsminut.  
Snart nu mitt timglas utrinne.  
Karon ror allt vad han hinner.  
Vattnet vid åran  
pollrar ifåran,  
och på det blanka  
svåver en planka.  
Kolsvarta likpaulunen  
gungar floden fram  
vid rök och dam  
och gastars tjut.*

Bemærk vraggodset, som båden passerer - selv her på dødens elv opdager Fredmans allestedsnærværende blik en af disse detaljer, der gør det ophøjede mytologiske billede så troværdigt nærværende. I følgende vers er det krogæsten Fredmans gammelkendte sublime »filleprat«, vi hører - hans dennesidige jeg sidder stadig ved skænken, og den til døden og undergangen indskrevne digter betragter vemodig ironi sin egen verdslige person, ligesom lidt genert over det lurvede antræk, hvori han om lidt skal stedes for intethedens trone:

*Stindrig är västen,  
lappad är resten,  
strumporna korta, hålema borta,  
och den där dyra skjorten  
var - mor Maja, mark:  
Bäckmanskans särk  
för tu år sen.*

Men atter bærer det ud på dybet, denne gang for aldrig mere at vende tilbage. Undergangen er vis, der er ragnarok i luften, strandbredderne taber sig i tåget mørke, lyn og nordlys flammer op til et sidste hektisk blaf, det forfærdelige er ude: Karlsvognen hælder og kommer i bevægelse! Indtil omsider alle lys er borte og mørket råder. Der hersker en vis hidsig og utålmodig stemning ombord på dødsbåden, og Fredman er alt andet end vel tilmode. Her er ingen letkøbt patos, ingen heroisk attitude, intet bønligt blik mod himlen, men dybt i alvoren og angsten bor dog en vis bedrøvet stoicisme, og den sidste afskedshilsen, der endnu gælder mor Maja Myra, er som et lille smil, der uigenkaldeligt slukkes:

*Mitt kval begynns ...  
God natt, madam!*

I dette mesterværk lader Bellman som så ofte i sine digte dødstankens rungende tone klinge fuldt igennem, - den generalbas, der bærer hans i øvrigt så rige og livsforelskede orkester på sin stærke, mørke arm. Det er det samme, der sker i den mægtigste af alle drikkeviser, Fredmanssången nr. 21: »Under måltiden, varvid han ställer döden under gastarnas ögon.« Her står vi atter over for Bellman i hans mest furiose digteriske kraft.

Denne hymne er på en måde et side-stykke til Kingos mægtige døds-salme »Far, verden, farvel,« - dog naturligvis, må man sige, med modsat fortegn, for Bellman stunder jo imod alt andet end hvilen i Abrahams skød. Med musikalsk og malerisk slagkraft og med sit usvigelige øje for fængende detaljer lader digteren her Bacchus og Døden marchere frem og træde deres livs- og dødedsans med gammel og ung, mand og kvinde, høj og lav - den forsagte så vel som den overmodige, den lærde som den dumme, den utro som den trofaste, - gnieren, den skinsyge, den forfængelige, ingen går ram forbi, hverken pessimisten, som

*ilsken, feg og lat  
fördömer vaggan, som dig välvt,*

eller den fandenivoldske kriger,

*du, som vid Martis fältbasun.  
i blodig skjorta sträkt ditt steg ...*

hverken slapsvansen,

*som tumlar i paulun  
i Chloris' armar feg,*

eller den. vise og modige mand, som

*ristar huvud, lärd och klok,  
och för mot avgrund krig.*

Ja, digtet former sig faktisk som en holmgang mellem Døden og Bacchus, en tvekamp om mennesket. Her krydses som i en solgennemskinneth brådsø dødsstemning med dionysisk fest- og livsstemning. Hvilken stemning bliver den sejrende? Er døden



Peter Paul Rubens, Bacchus (1638-1640)

den overmægtigste ? Eller er det livet, der til slut glider frem af brændingen - som en forslået, men dog ukuelig sejler?

*Säg, är du nöjd, min granne, säg?  
Så prisa värden nu till slut!  
Om vi ha en och samma väg,  
så följoms åt . . . drick ut!  
Men först med vinet, rött och vitt,  
for vår värdinna bugom oss –  
och bakom sen i graven fritt  
vid aftonstjännans bloss!*



CARL MICHAEL BELLMAN

## 40 Religiøse Digte

sat i musik af Henrik Bøggild • på dansk v. Palle Thilo  
illustrationer og layout v. Maria Thilo

Skrifter udgivet af Selskabet Bellman i Danmark bind 8

### SALG AF BØGER

- Palle Thilo, Henrik Bøggild og Maria Thilo: **40 Religiøse Digte** (2019) (SBI,8) **150 kr** (medlemmer 100kr.)
- Per Olsen, Randi Larsen & Hans Lundsteen: **Tøm nu dit glas, se Døden på dig venter. Nye vinkler på Bellman.** (2015) (SBI, 7) **Særpris 100 kr** (medlemmer 50 kr)
- Søren Sørensen: **Danske Bellmaniana.** (1999) (SBI, 2) **50 kr**
- Jens Kr. Andersen (red.): **Bellman og Danmark** (2004) (SBI,3). **300 kr**
- Jens Kr. Andersen: **Bellman og de danske guldalderdigtere** (1996). **150 kr**
- Hans Lundsteen: **C. M. Bellmans salmer.** (2012) (SBI, 6) **100 kr**

- Leif Bohn: **Carl Michael Bellman: Fredmans Epistler & Sange.** På dansk ved Leif Bohn 1997. Udsolgt

- Leif Bohn: **Træd frem du nattens gud.** illustreret af Fritz Haack **50 kr**

- Søren Sørensen  
**Sophienholmsonetter** **125 kr**

- Søren Sørensens Bellmanroman **Sisyphos i Slotsvagten.** **75 kr - gratis for medlemmer**

### CDer og DVDer:

- DVD Erik Harbo m.fl.: **Bellman i Kbh. Bymuseums Havesal.** 1990 (udg. 2012) **Specialpris: 80 kr**
- CD Erik Harbo: **Bellman om kroer, kvinder og Karons båd.** (17 numre): **20 kr**
- CD Ulla Winblads Kapel: **Ett dygn med Ulla Winblad.** **100 kr** (sælges kun i forbindelse med koncerter. Kan også købes gennem Gateway music og streames på Spotify)
- CD Nis Bank- Mikkelsen: **Jeg elsker de skønne.** **100 kr.**
- CD Høier, Thorsgaard og Steffensen (Optimis): **Elskov, vin og Basfioler.** **100 kr**
- CD Bengt Ole Lindberg: **Balladen om Ulla.** **80 kr.**

Til ovennævnte priser lægges forsendelse.

Bestilling kan ske hos styrelsesmedlem og medlem af Sophienholmudvalget Dorte K. Jepsen: tlf. 26351844 og mail [dj@bellman.dk](mailto:dj@bellman.dk)

# SELSKABET BELLMAN I DANMARK:

**Formand:**

Steen Nordberg-Nielsen

**Næstformand:**

Henrik Bøggild

**Sekretær:**

Flemming Klyver

**Kassemester:**

Mogens Schmidt

**Styrelsesmedlemmer ydeligere:**

Jarl Forsman

Sisi Cohrt

Hans Brodersen

Steen Nordberg-Nielsen

Alfred Qvistgaard

Hans Brodersen

Dorte K. Jepsen

**Tilknyttet styrelsen:**

Skuespiller Nis Bank-Mikkelsen

Revisor Jytte Løvaa

Revisorsuppleant Geert E. Petersen

**Sophienholmudvalg:**

Dorte K. Jepsen

Henrik Bøggild

Jarl Forsman

Sisi Cohrt

& Flemming Klyver

**Hjemmesideudvalg:**

Sisi Cohrt

[www.bellman.dk](http://www.bellman.dk)

**Ansvarshavende redaktør  
af MfSBiD:**

Vakant

**Layout:**

Maria Thilo

**Tryk:**

Hobro lyntryk

**Udgiver:**

Selskabet Bellman i Danmark



# INDHOLD:

S. 2  
BELMANNS SALME NR 21

S.4  
ET BELLMAN-ÅR UDRINDER

S. 5  
FREDMANDAGEN, PÅ GENTOFTE HOVEDBIBLIOTEK. 19. NOVEMBER  
V. FLEMMING KLYVER

S. 6  
LØBETUREN  
V. PALLE THILO

S. 8  
GLÆDE OVER BELLMAN (FORTSAT)  
V. WILLIAM HEINESEN

S.14  
PRAKTISKE OPLYSNINGER